

नदीवट (न^० + वट) m. ein best. Baum, = वटी RĪGÁN. im ÇKDr.
 नदीवत् (न^० + वत् von वट) adj. die fließenden Wasser einschliessend,
 von Vṛtra RV. 4, 52, 2. 8, 12, 26.
 नदीश (नदी + ईश) m. der Herr der Flüsse, das Meer H. 1073. PĀṆ-
 ĀT. II, 27.
 नदीज्ञ (नदी + ज्ञ) adj. geschickt, erfahren (der sich im Flusse badet,
 die gefährlichen Stellen desselben kennt) P. 8, 3, 89. H. ८. 90. ततः समा-
 ज्ञापयदाशु सर्वानानायास्तद्विषये नदीज्ञान् RAGH. 16, 75. अतिनदीज्ञः क-
 लामु DAÇAK. 180, 14. Nach PUNḌARĪKĀSĤA zu BHATT. = नद्यवगाहनदत्त,
 नदीज्ञानकुशल; nach PURUṢHOTTAMA = नदीज्ञ mit den Flüssen vertraut;
 als Beleg wird die Stelle ततो नदीज्ञान्यथिकान्गिरिज्ञान् u. s. w. aus
 BHATTI im ÇKDr. angeführt. — Vgl. निज्ञ, निज्ञात.
 नदीमर्ष (न^० + मर्ष) m. Terminalia Arguna W. u. A. (s. मर्षु) AK.
 2, 4, 2, 25. — Vgl. नदीज.
 नदृश्य (न + दृ^०) adj. unsichtbar; davon nom. abstr. नदृश्यत्वं n. Unsicht-
 barkeit: नदृश्यत्वमगात्पुनः PADMA-P. in Verz. d. Oxf. H. 11, b, 14 v. u.
 नदीपि f. wohl nur eine falsche Form für नदीपि (= भूमिज्ञम्बु) ÇABDAĀ.
 im ÇKDr.
 नद्ध s. u. नद्ध.
 नद्धव्य partic. fut. pass. von नद्ध P. 8, 2, 34, Sch.
 नद्धि (von नद्ध) f. das Binden: यज्ञस्य धृत्यै यज्ञस्य बर्सनद्धौ AIT. BR. 1, 11.
 नद्धी (von नद्ध und dieses von नद्ध) f. P. 3, 2, 182. VOP. 26, 68. ein
 lederner Riemen AK. 2, 10, 31. H. 913.
 नद्याष (नदी + आष) m. eine best. Pflanze, = समष्टिला RĪGÁN. im
 ÇKDr.
 ननन्दर UGĒVAL. zu UṆĀDIS. 2, 99. f. Decl. VOP. 3, 65. des Mannes Schwe-
 ster H. 554. ÇABDAR. im ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. 188, b. — Vgl. नना-
 न्दर.
 ननी f. vertrauliche Bez. für Mutter (entsprechend तत Vater) Nīa. 6,
 6. कारुहं ततो मिषगुपलप्रतिषो नना RV. 9, 112, 3. Unter den Syno-
 nymen von वाच् Rede NĀIGH. 1, 11.
 ननाननतायिन् neben वनाननतायिन् Ind. St. 2, 28, N.
 ननान्दर UṆĀDIS. 2, 99. f. des Mannes Schwester AK. 2, 6, 2, 29. H.
 554. ननान्दरि सभाज्ञी भव RV. 10, 88, 46. ननान्दरपति oder ननान्दःपति
 P. 6, 3, 24, Sch. — Vgl. ननन्दर; die späteren Synonyme नन्दिनी und
 नन्दा zeigen, dass man das Wort auf नन्द zurückführte.
 ननु (न + नु) indecl. 1) verstärktes न nicht: नाद्य शत्रु ननु पुरा वि-
 वित्ते RV. 10, 54, 2. उयं ते पौत्रो नन्वा रुह्ये 84, 3. AV. 11, 4, 25. — 2)
 fragend nonne, wofür fast immer auch das unbetonte deutsche ja (in
 einer Antwort doch wohl) gesetzt werden kann: नन्वत्रात्तेषां शुश्रुम
 ÇAT. Br. 1, 6, 4, 11. viell. AV. 2, 1, 4. लेकिदेवं समालप्य उदासीना भवेत्त-
 नु MBH. 13, 313. नन्वहं ते प्रियः DAÇ. 2, 30. ननु दुष्कृतिनं पापं न कश्चि-
 दनुकम्पते R. GORR. 2, 53, 34. 28. 3, 35, 75. 35, 37. 5, 81, 41. ननु मम प्रत्यक्षं
 न गता MĀKĒH. 147, 22. BHARTṢ. 1, 51. 2, 85. 92. ÇĀK. 23, 14. 29, 7. 30, 9.
 39, 13. 53, 22. 100, 23. 105, 14. MĀLAV. 29, 23. RAGH. 1, 60. 3, 45. ÇHUT. 20.
 28. कस्याप्यतो रुह्यते नन्वेतन्मम AMAR. 53. 67. PRAB. 13, 2. BHĀG. P. 3, 9,
 1. 11, 17. पतिर्भवद्विधा यासो प्रजया ननु ज्ञायते 14, 11. DAÇAK. in BENF.
 Chr. 181, 10. 187, 21. SĀH. D. 4, 10. ननु नामाकमिष्टा किल तव N. 12, 12.
 IV. Theil.

11, 4. R. 4, 34, 20. 6, 95, 8. mit einem imperat. doch: ननूयताम् man
 sage doch MĀKĒH. 175, 25. ÇĀK. 4, 4. 88, 7. VIKR. 30, 16. KUMĀRAS. 4, 32.
 ÇĀC. 9, 61. Das Verbum fin. bewahrt nach ननु den Ton in einer Frage,
 die einer Bitte um eine Einwilligung gleichkommt, P. 8, 1, 43. ननु ग-
 च्छामि भोः ich kann doch wohl gehen? Sch. नन्वस्तु ja, wenn auch
 eingeräumt wird, dass — ist — तथापि Schol. zu KAP. 1, 2. ननु मा भूत्
 ja, wenn auch eingeräumt wird, dass — nicht ist — तथापि Schol. zu
 KAP. 1, 3. ननु in einer Antwort mit einem praes., obgleich von einer
 Vergangenheit die Rede ist, P. 3, 2, 120. अकार्षीः किम् ननु करोमि भोः
 habe ich es denn nicht gemacht? ich habe es ja gemacht Sch. 8, 1, 43,
 Sch. करोमि ननु 2, 93, Sch. ननु in Verbindung mit einem interrog.
 pron.: ननु को भवान् wer bist du doch? MĀKĒH. 174, 12. ननु कथं दुःख-
 कार्पोम्यः सुखात्पतिः SĀH. D. 25, 3. 26, 8. 13. ननु तथापि कथम् 27, 3. न-
 नु तर्हि कथम् 14. Schol. zu ĠAIM. 1, 2. Nach GILD. soll ननु n MEGH. 108
 = ननु sein, was uns nicht zusagen will; eher würden wir in विगणय-
 नात्मना noch eine Negation annehmen. — Die Lexicographen geben
 folgende Bedeutungen an: प्रश्न AK. 3, 4, 23, 10. MED. avj. 44. 45. अनुप्र-
 श्न MED. परिप्रश्न H. an. 7, 31. अवधारणा, अनुज्ञा, अनुपय, आमल्लणा AK.
 H. an. MED. आत्तप, प्रत्युक्ति, वाक्यारम्भ H. an. अधिकांश, परकृति, वि-
 निग्रह, संघम MED. ननु = उत्प्रेतालंकारव्यञ्जक KĀVJĀKĀNDRIKĀ im ÇKDr.
 ननु च bei Erhebung eines Widerspruchs (विरोधेति) AK. 3, 5, 14. H.
 1342. ननु च कः शब्दः ist denn etwa कः kein Wort? Sch. nach MED. avj.
 16 wird ननुच प्रश्नद्वयैः gesetzt; hiernach wird man H. an. 7, 54 statt
 ननु प्रश्ने च दुष्टेति zu lesen haben ननुच प्रश्ने दुष्टेति.
 नन्त (von नन्) nom. ag. gramm. umbiegend (einen Dentalen in ei-
 nen Cerebralen) RV. PRĀT. 1, 17. 3, 24.
 नैन्त (wie eben) adj. zu beugen: यो ननान्यनमन्धोऽज्ञा RV. 2, 24, 2.
 नन्द, नन्दति (in gebundener Rede auch med.) DUĀTUP. 3, 30. ननन्द.
 नन्दिष्यति, अनन्दीत्; befriedigt sein von, vergnügt sein, sich freuen
 über (instr., seltener abl.): सर्वे नन्दति यशसगतिन सभासाहेन सख्या स-
 ख्यैः RV. 10, 71, 10 (AIT. Br. 1, 13). अनन्दत्सर्वमाप्नोत् PĀNĒAV. Br. 24,
 18, 6. नन्दम शब्दः शतम् TAITT. ĀR. 4, 42, 32. ARĒ. 1, 6. MBH. 3, 1076.
 13888. R. 1, 10, 28. 2, 43, 11. 54, 40 (41 GORR.). 56, 33. 105, 22. R. GORR. 2,
 2, 32. 5, 11. 15. 55, 26. RAGH. 2, 22. 4, 3. NAVAR. 9 in HARB. Anth. 3. BHĀG. P.
 1, 8, 36. 3, 3, 13. BHATT. 15, 28. यथा रविर्यथा सोमो यथेन्द्रो वरुणो यथा ।
 नन्दत्युद्धा श्रिया चैव तथा त्वं नन्द R. GORR. 2, 11, 19. 20. कस्तव्या मुखि-
 ना राज्ञ नन्दति न नन्दति 3, 45, 3. RAGH. 3, 11. 28. कश्चिन्नन्दसि काल्या-
 णि स्वभर्तुर्मुखदर्शनात् MĀKĒ. P. 16, 54. med. MBH. 5, 1899. 13, 745. —
 caus. नन्दयति erfreuen: नन्दयतीव मे मनः ARĒ. 10, 38. MBH. 4, 1068.
 R. 2, 14, 44. 24, 34. R. GORR. 2, 3, 39. 17, 10. 15. 4, 22, 6. 6, 104, 6. ÇĀK. 78.
 KATHĀS. 3, 75. 9, 89. 22, 22. BHĀG. P. 3, 3, 16. 6, 14, 25. MĀKĒ. P. 26, 34. 38.
 RĪGĀ-TAR. 1, 147. BHATT. 2, 16. med. MBH. 1, 7795. 7, 2828. MĀKĒ. P. 26,
 39. नन्दित R. GORR. 1, 79, 40. 2, 3, 31. RAGH. 9, 52. RĪGĀ-TAR. 3, 305. —
 intens. नानन्द्यते P. 6, 4, 24, Sch. — Der Anlaut geht nicht in ण über
 DUĀTUP. VOP. 8, 43.
 — अनु Freude finden an (acc.) GAUDAP. zu SĀKĒHĀK. 48.
 — अमि 1) gefallen: यन्मे बभस्ति नाभिनन्दति AV. 9, 2, 2. — 2) Ge-
 fallen finden an, sich freuen über, seine Freude haben an, seine Freude